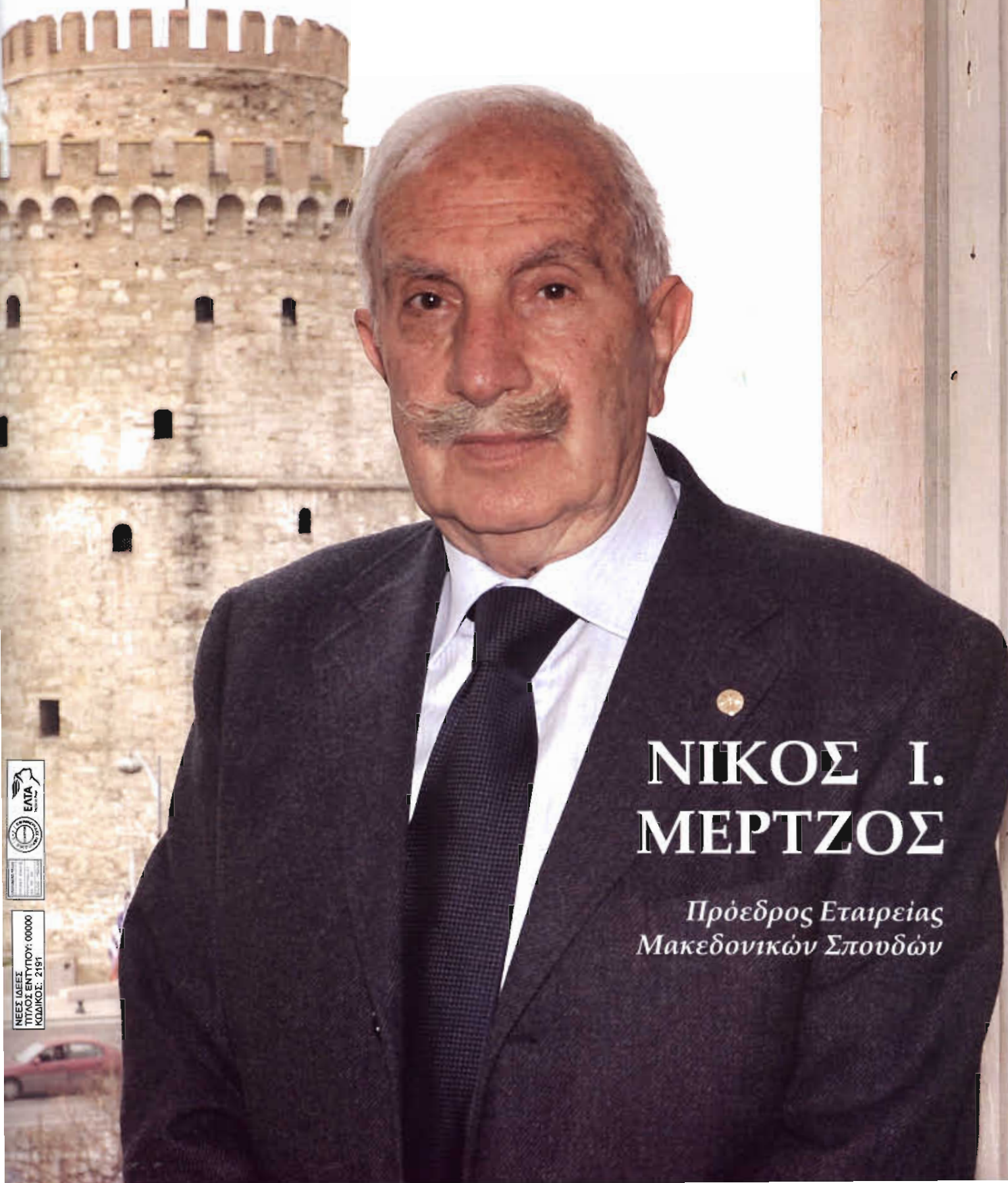

ΝΕΕΣ ΙΔΕΕΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ • ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 79 - ΜΑΡΤΙΟΣ 2011 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 22 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ - ΤΗΛ: 2310 270218 • ΚΑΡΝΕΑΔΟΥ 41 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ: 210 7251848 • ΤΙΜΗ 1 ΛΕΠΤΟ

**ΝΙΚΟΣ Ι.
ΜΕΡΤΖΟΣ**

*Πρόεδρος Εταιρείας
Μακεδονικών Σπουδών*

ΝΕΕΣ ΙΔΕΕΣ
ΤΙΤΛΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ: 00000
ΚΩΔΙΚΟΣ: 2191

ΝΙΚΟΣ Ι. ΜΕΡΤΖΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

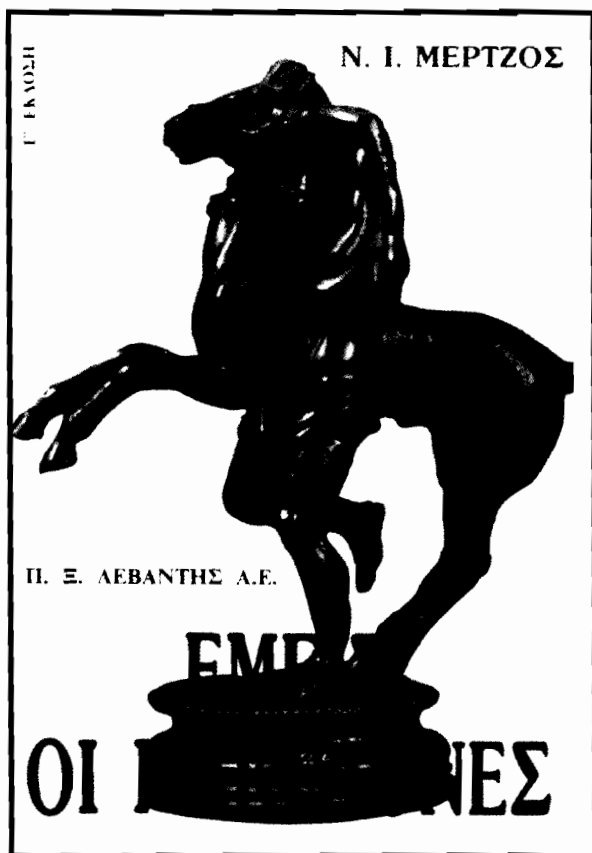
Με το αφιέρωμα του περιοδικού μας για τον ΝΙΚΟ ΜΕΡΤΖΟ, πιστεύω ότι τιμώ έναν φίλο με τον οποίο συμπορευθήκαμε στα εθνικά και πολιτικά θέματα τα τελευταία 50 χρόνια.

Στην πρωτοπορία για το Κυπριακό εκείνος φοιτητής, εγώ μαθητής, κοντά στον Εθνάρχη ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ, εκείνος στις επάλξεις της Δημοσιογραφίας, εγώ ένας αγωνιστής της πρώτης γραμμής σ' όλη την πορεία της μακρόχρονης καριέρας του από το 1956 μέχρι τον θάνατό του το 1998.

Παράλληλα δώσαμε τη ζωή μας για την υπεράσπιση των εθνικών μας θεμάτων. Εκείνος με τα σπουδαία βιβλία του, εγώ ως Πρόεδρος της Παγκοσμίου Αδελφότητας για τον Ελληνισμό και την Ορθοδοξία με οργανώσεις συνεδρίων, επισκέψεων στα Κέντρα Ελληνισμού, με εκδόσεις, με παραστάσεις σε παγκόσμιες προσωπικότητες, με κινητοποιήσεις σε παγκόσμια κλίμακα για τα δίκαια των εθνών μας θέματα.

Σήμερα ο Νίκος Μέρτζος, Πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, δίνει με ΕΝΘΕΟΝ πάθος τον αγώνα για τη ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και παραθέτω ένα σχόλιο για την προσφορά του στο βιβλίο μου "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Η ΨΥΧΗ ΜΑΣ" και κλείνω μ' αυτό που περιέχει όλα όσα θέλω να πω στη μικρή αυτή αναφορά για το πρόσωπό του.

ΛΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ο ΝΙΚΟΣ ΜΕΡΤΖΟΣ: ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΑΣ-ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

Με τον Νίκο Μέρτζο μάς συνδέει μια μεγάλη μακρόχρονη φιλία. Εκτός των άλλων μάς συνέδεε η ίδια αγωνία για τα εθνικά μας θέματα αλλά και η διάθεση που είχαμε να προσφέρουμε σ' αυτόν τον τόπο.

Ο Νίκος Μέρτζος από τη δημοσιογραφική και συγγραφική έπαλξη έδωσε πάρα πολλά, ιδιαίτερα με το βιβλίο του "ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ", θωρακίζοντας τους νέους μας για τα μεγάλα ιδανικά του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας. Ασυμβίβαστος και ανυποχώρητος, τραβάει τον δικό του δρόμο που όλοι εμείς όσοι γνωρίζουμε την ιστορία αυτού του χώρου, αναγνωρίζουμε τη μεγάλη του εθνική προσφορά αλλά και τη συμβολή του στην ιστορική πόλη μας.

ΝΙΚΟΣ Ι. ΜΕΡΤΖΟΣ

Σύντομο Βιογραφικό σημείωμα

Δημοσιογράφος, δικηγόρος και συγγραφέας 28 βιβλίων. Πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών από το 2006. Γεννήθηκε το 1936 στο Νυμφαίον Φλωρίνης σε οικογένεια χρυσικών και εμπόρων εγκατεστημένη από το 1870 στην Ξάνθη και από το 1920 στη Θεσσαλονίκη όπου έζησε όλη τη ζωή του. Νέος ανέπτυξε έντονη δράση στο φοιτητικό κίνημα και στον κυπριακό αγώνα. Ειδικός στα βαλκανικά ζητήματα. Από το 1954, παράλληλα με τις σπουδές του στη Νομική Σχολή, αφιερώθηκε στη δημοσιογραφία με ιδιαίτερη επιτυχία στο χρονογράφημα, στην πολιτική ανάλυση και στην αρθρογραφία, στα οποία και διακρίθηκε. Εργάστηκε σε εφημερίδες και περιοδικά της Θεσσαλονίκης και της Αθήνας, στο ραδιόφωνο, στο Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων και στην τηλεόραση. Αρχισυντάκτης εφημερίδων από το 1966. Ταξίδεψε με αποστολές σε όλο τον Κόσμο και έζησε εκ των έδων τη νεότερη Ιστορία. Κατά το τελευταίο τέταρτο του 20^{ου} αιώνα διεύθυνε την ιστορική εφημερίδα «Ελληνικός Βορράς» και το περιοδικό «Μακεδονική Ζωή». Τα καθημερινά χρονογραφήματά του στον «Ε.Β.» επί 40 σχεδόν χρόνια καταγράφουν, μεταξύ άλλων, τη μικρή ιστορία της Θεσσαλονίκης. Αρκετά βιβλία του γνώρισαν πολύ μεγάλη επιτυχία όπως π.χ. «Εμείς οι Μακεδόνες», «Σβαρνούτ, το προδομένο αντάρτικο», «Τα δέκα θανάσιμα αμαρτήματα του Κ.Κ.Ε.», «Η Μικρασιατική Εκστρατεία», «Οδός Ελλήνων», «Φανοί πορείας», «Ζει και βασιλεύει», «Νυμφαίο, το Όνομα του Παραμυθιού», «Αρμάνοι, οι Βλάχοι» κ.ά.

Ειδικός στα βαλκανικά ζητήματα αφιερώθηκε στην υπεράσπιση της Μακεδονίας, της Θράκης και της Κύπρου. Στενός εξ απορρήτων συνεργάτης των αείμνηστων Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή και Ευαγγέλου Αβέρωφ-Τσοπίσα, σύμβουλος του Πρωθυπουργού Κων. Μητσοτάκη στα ζητήματα Μακεδονίας-Θράκης 1990-1993.

Το 1994 εγκατέλειψε την επαγγελματική του δράση, εγκαταστάθηκε δώδεκα χρόνια στο ερημιμένο πατρογονικό χωριό του και, εκλεγόμενος Πρόεδρος της Κοινότητας επί τρεις θητείες, ανέδειξε το Νυμφαίο σε πανευρωπαϊκό πρότυπο ανάπτυξης ήπιου τουρισμού με σεβασμό στην εθνική κληρονομιά του και στη παρθένα Φύση.

Υπό την προεδρία του η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών έχει αναγεννηθεί και αποτελεί το επιστημονικό δόρυ της ελληνικής πολιτικής στο Μακεδονικό. Για την προσφορά του έχει τιμηθεί με δεκάδες διακρίσεις.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΥ ΜΕΡΤΖΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

- Πώς βλέπετε τη σημερινή ελληνική πολιτική κατάσταση και τι πιστεύετε ότι πρέπει να γίνει ώστε να ξεπεράσουμε τη μεγάλη οικονομική κρίση που βιώνει ο ελληνικός λαός, που γι' αυτή ευθύνη έχουν τα πολιτικά κόμματα, τα οποία όμως παραμένουν στη νοοτροπία του παρελθόντος, δηλαδή στη σκληρή πολιτική αντιπαράθεση που δε βοηθά στην προσέγγιση και στην από κοινού αντιμετώπιση του μεγάλου αυτού προβλήματος που απασχολεί και ανησυχεί την ελληνική κοινωνία, που οδηγείται στην οικονομική καταστροφή;

“Από το 1974 η Ελλάδα διαθέτει τη μακροβιότερη ιστορικά και την αριότερη θεσμικά Δημοκρατία. Από το 1980 είναι πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, τότε ακόμη ΕΟΚ, και από το 2000 είναι προνομιακό μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ενώσεως με το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα. Τέλος, από το 1990 κατέρρευσε το κομμουνιστικό σύστημα. Διαλύθηκε η Σοβιετική Αυτοκρατορία όπως και η Γιουγκοσλαβία. Οι κοσμογονικές αυτές μεταβολές προσέφεραν σπρεντικά στην Ελλάδα πακτωλούς δωρεάν οικονομικών πόρων, απόλυτη ελευθερία συναλλαγών, πρότυπα ευρωπαϊκών οργανωτικών δομών, υποχρεωτικών μάλιστα, νομισματική και εθνική ασφάλεια, με εξαίρεση την Τουρκία, και, κυριολεκτικά στο χέρι της, τους ενδεείς κι εντελώς πελαγωμένους συνοίκους Λαούς των Βαλκανίων. Έτσι, η χώρα μας βρέθηκε να ελέγχει ένα ιδανικό ιστορικό πεδίο μοναδικών ευκαιριών όπου είχε την πλήρη δυνατότητα να εκσυγχρονισθεί, να αναπτυχθεί πραγματικά και να καταστεί το ισχυρότερο ευρωπαϊκό Κράτος αναφοράς όλης της ευρύτερης περιοχής της. Ωστόσο, χρεωκόπησε! Είναι, λοιπόν, αποδεδειγμένο ότι τα πολιτικά της κόμματα είναι αυτά που κατασπατάλησαν όλες τις ιστορικές ευκαιρίες και οδήγησαν τον ελληνισμό στο χείλος της αβύσσου όπου μάλιστα η συμπεριφορά τους εξακολουθεί κατά περίπτωση να δείχνει ανευθυνότητα, ερασιτεχνισμό, δειλία και βουλιμία για την εξουσία. Δε βλέπετε ότι τα πλείστα αντιπολιτευόμενα κόμματα σήμερα στοιχηματίζουν και στοιχίζονται «αγωνιστικά» στην εθνική

χρεωκοπία νομίζοντας ότι από τα ερείπιά της θα αρπάξουν την εξουσία; Στην «καλύτερη» περίπτωση των οικιών ημών εμπιμπραμένων αυτοί άδουσι. Δηλαδή, ενώ το σπίτι μας καίγεται, αυτοί το βιολί τους. Ενώ έχουν μακελέψει τους ασθενέστερους Έλληνες, οι βουλευτές μας τσενώνουν ξεδιάντροπα τους υψηλούς μισθούς τους.

Ο πυρήνας του ελληνικού προβλήματος έγκειται στο γεγονός ότι το πολιτικό σύστημα της χώρας, ως ανθρωπογεωγραφία και νοοτροπία, συντηρείται και αναπαράγεται με το πελατειακό σύστημα. Οι εκάστοτε κυβερνώντες αλλά και τα εξαπτεργά τους στη δήμεν αντιπολίτευση, εξαγοράζουν με το δημόσιο χρήμα πελάτες-ψηφοφόρους, οι οποίοι με τη σειρά τους εκβιάζουν τα κόμματα αποσπώντας διορισμούς, επιδοτήσεις, υψηλότερους συνεχώς μισθούς, ασυλία πάσης ανομίας κ.ο.κ. Ο κύκλος είναι φαύλος και κάθε πελατειακή παροχή αναδεικνύεται αυτόματα σε πολλαπλασιαστή της ρεμούλας. Επί 30 χρόνια οι αγρότες εισέπρατταν ποταμούς δισεκατομμυρίων για επιδοτήσεις, αλλά σήμερα η Ελλάδα δεν έχει γεωργία! Μ' αυτό το σύστημα ήταν φυσικό οι ισχυροί να λεηλατήσουν τον εθνικό πλούτο και να θησαυρίσουν άνομα”.

- Ποια η άποψή σας για την ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ, που ενώ ξεκίνησε με τους καλύτερους οιωνούς, οδηγείται σε μια πολύ πιθανή διάλυση, παρ' ότι οι θεσμοί λειτουργούν σωστά, οι πρόοδοι και τα επιτεύγματα δεν ήταν αμελητέα, η προσέγγιση των Εθνών προχώρησε σημαντικά. Μήπως το ότι δεν υπήρχε πολιτική ένωση, η οποία, θα εξασφάλιζε μια συγκεκριμένη -καθολικά αποδεκτή από τα κράτη μέλη- πολιτική αλλά κι ένα συντονιστικό όργανο στον χώρο που θα 'δινε τις βασικές κατευθύνσεις στα οικονομικά θέματα, ήταν τα στοιχεία που μας οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση με παραδείγματα την Ελλάδα, την Ιρλανδία, την Πορτογαλία, την Ισπανία και ίσως αόριο την Ιταλία; Μήπως σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να αναζητήσουμε τη λύση του προβλήματος;

“Η Ευρωπαϊκή Ένωση έκανε τεράστια βήματα, ενόσω είχε ηγεσία με υψηλό ανάστημα. Εδώ και χρόνια τώρα στην ηγεσία της έχει νάνους και ανέπτυξε στις Βρυξέλλες μια τερατώδη γραφειοκρατία που κυβερνά «αντ’αυτών». Νομίζω ότι δύο κεφαλαιώδη λάθη προκάλεσαν τη σημερινή θανάσιμη ανωμαλία στην Ε.Ε. Πρώτον, προχώρησε στην Ευρωζώνη χωρίς να θεσμοθετήσει κεντρικό όργανο οικονομικής πολιτικής και ασκήσεως ευρύτερης πολιτικής. Δεύτερον, βιάστηκε να εντάξει πρόωρα τις πρώην κομμουνιστικές χώρες εν πλήρει γνώσει ότι αυτές δεν εκπληρούσαν καμιά προϋπόθεση εντάξεως.

Το τίμημα πληρώνεται σήμερα και το πολλαπλασιάζει η επιδρομή των δήθεν «αγορών», δηλαδή συγκεκριμένων υπερεθνικών χρηματιστών που διαχειρίζονται κολοσιαίες μάζες κεφαλαίων και επιτίθενται στους αδύναμους κρίκους, με πρώτη την Ελλάδα, μετά την Ιρλανδία, την Πορτογαλία, την Ισπανία κ.ο.κ., για να προκαλέσουν ντόμιο καταστροφής ή και για να αγοράσουν του σκοτωμού ολόκληρες χώρες. Οι ελληνικές Τράπεζες π.χ. μόνο το 2010 έχασαν 30 δισεκατομμύρια της χρηματιστηριακής κεφαλαιοποίησής τους. Τους τελευταίους 38 μήνες καταβυθίσθηκαν. Με αφειρησία την 30 Οκτωβρίου 2007 και όριο την 4 Ιανουαρίου η χρηματιστηριακή αξία τους σε δισεκατομμύρια ευρώ βυθίσθηκε ως εξής: Εθνική 22,66-5,81, Άλφα 10,21-2, Κύπρον 7,60-2,17, Πειραιώς 9,29-1,06, Μαργίν 8,59-1,57, ΑΤΕ 3,60-0,62.

Με 15,14 δις σήμερα ο Μεγάλος Αδελφός των «αγορών» μπορεί να αγοράσει στο χρηματιστήριο Αθηνών τις επτά μεγαλύτερες Τράπεζες της χώρας μας, όταν μόνο η Εθνική άξιζε 22,66 δις το 2007! Πωλείται η Ελλάς κοφοχρονιά! Και στη Βουλή των Ελλήνων, παλλάδιο της εθνικής κυριαρχίας και ελευθερίας, οι πολιτικοί κοκορομαχούν περί όνου σκιάς, ενώ όφειλαν να ενωθούν σε μια γροθιά”.

- Τι προβλέπετε για τα εθνικά μας θέματα για τα οποία από πολλά χρόνια δίνετε με πάθος τον αγώνα σας από πολλές επάλξεις; Υπάρχουν προοπτικές βελτιώσεως ή ζούμε τα τελευταία πενήντα χρόνια τον μύθο του Σίσυφου;

“Τα ανοικτά εθνικά μέτωπα στο Αιγαίο, στη Μακεδονία και στην Κύπρο βρίσκονται ανοικτά σε διαπραγμάτευση. Τούτο δε σημαίνει κατ’ανάγκη εθνικές απώλειες. Ωστόσο, σημαίνει συμβιβασμούς που εξ ορι-

σμού προϋποθέτουν εκατέρωθεν υποχωρήσεις. Το κρίσιμο ερώτημα είναι σε ποια ακριβώς σημεία θα υποχωρήσει η αντισυμβαλλόμενη χώρα (Τουρκία ή Σκόπια) και μέχρι πού μπορεί να υποχωρήσει η Ελλάδα, ώστε να μην ακρωτηριασθεί ελληνική εθνική κυριαρχία ούτε να διακυβευθεί η εθνική ασφάλειά της. Σ’αυτό δεν μπορώ να απαντήσω, επειδή παρακολούθω μεν τις διαπραγματεύσεις, αλλά, φυσικά, δε μετέχω. Προσωπικά, εμπιστεύομαι τον Έλληνα Πρωθυπουργό και του εύχομαι να επιτύχει, γιατί έτσι θα αποδεσμεύσει τεράστιες εθνικές δυνάμεις, θανάσιμα αναγκαίες σήμερα. Αλλά η Ιστορία εκ του τελευταίου εκβάντος κρίνεται, όπως διδάσκει ο ανυπέρβλητος Θουκυδίδης.

- Πώς βλέπετε τον απόδημο ελληνισμό; Μου έκανε εντύπωση η πλήρης αδιαφορία στη σημερινή οικονομική κρίση και θυμήθηκα τους μεγάλους απόδημους ευεργέτες, Σινά, Αβέρωφ, Συγγρό, Μπενάκη, Μαρασλή, Ζωσιμάδες, κ.ά., που με μεγάλη προθυμία βοήθησαν το Έθνος μας στα πρώτα χρόνια της δημιουργίας του ελληνικού κράτους. Σήμερα δυστυχώς σιγή μεγάλη από διακεκριμένους απόδημους, για τον τόπο μας που περνάει μεγάλη κρίση. Πού το αποδίδετε αυτό;

“Ο απόδημος ελληνισμός είναι ακμαίος και αφιερωμένος στην Πατρίδα. Τούτο διαπίστωσα και στην πρόσφατη επίσκεψή μου στους Μακεδόνες αδελφούς μας στον Καναδά τον περασμένο Οκτώβριο. Ωστόσο, η Αθήνα έπληξε τον απόδημο ελληνισμό. Τον οργάνωσε κομματικά και τον δίχασε. Τον απέρριψε από τα ελληνικά Πανεπιστήμια και τα μεγάλα ερευνητικά κέντρα όταν εκατοντάδες απόδημοι λάμπουν κορυφαίοι στην ξενιτιά. Τον χρησιμοποίησε για τα εθνικά θέματα και μετά τον εγκατέλειψε. Τον απογοήτευσε βαθύτατα με τη συνειδητή εγκληματική πολιτική πορεία προς την εθνική χρεωκοπία. Γι’αυτό οι απόδημοι δεν εμπιστεύονται πια εκείνους που εκπροσωπούν την Ελλάδα. Άλλωστε, ποιος Έλληνας στο εσωτερικό της χώρας τους εμπιστεύεται; Αν με τις πράξεις της και το ήθος της η εν γένει ηγεσία ενέπνεε εμπιστοσύνη, οι Έλληνες σε μια μέρα θα γεμίζαμε τα κρατικά ταμεία. Τίγκα! Εδώ, το αίμα μας δώσαμε στην Πατρίδα. Τη χαρτούρα μας θα λογαριάζαμε; Οι απόδημοι δεν είναι κουτοί. Βλέπουν, κρίνουν και αποφασίζουν. Γιατί να μας δώσουν χρήμα όταν βλέπουν ότι το 60% των Ελλή-

των φορολογουμένων δεν πληρώνει πεντάρα φόρο; Ή όταν ακούν υπουργό να διακηρύσσει θρασύτητα και κυρίως χωρίς πολιτική απλώς ποιηή ότι «το νόμιμο είναι και ηθικό»; Εθνικοί ευεργέτες, όμως, υπάρχουν ακόμη. Παράδειγμα σήμερα τα Ιδρύματα Ωνάση, Νιάρχου, Λάτση, οι οικογένειες Εφραίμογλου, Βαρδινογιάννη, Πατέρα, Παπαγεωργίου, Γουλανδρή, Τέλογλου κ.ά. Μικρότερο αλλά θαυμαστό παράδειγμα οι συνεχείς χορηγοί της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. Ποτέ δε ζήτησα χρήματα και δε μου έδωσαν”.

- Ένα σχόλιο ή μια ανάλυση για τις σχέσεις πολιτείας και Εκκλησίας;

“Η Εκκλησία είναι Ορθοδοξία, ταπεινή διακονία και παραμυθία. Η αποστολή της είναι πνευματική, αγαπητική και υπερβατική. Δεν είναι υλική. Το ποιμνίο της δεν επιδέχεται διακρίσεις και ο Καλός Ποιμνήν νοιάζεται πρώτα από όλα για τα απολωλότα πρόβατά του – όχι για τα σφίκια. Μόνη της, όμως, η Εκκλησία γίνεται Κράτος, όταν ασκεί εξουσία και διοίκηση, όταν κανοναρχεί την εθνική πολιτική και αντίθετα σιωπά εκκωφαντικά σε πελώρια διαχειριστικά -τουλάχιστον- ζητήματα μέσα στους δικούς της κόλπους όπως π.χ. στο Βατοπαίδι. Αν αισθάνεται πως έχει πρόβλημα με το Κράτος, οφείλει κατ’αρχήν να το λύσει αυτή παύοντας να είναι -και να διεκδικεί να είναι- η ίδια Κράτος. Δεν είναι τυχαίο ότι τα μεγαλύτερα αναστήματα της Ορθόδοξης Εκκλησίας στη συνείδηση των πιστών σήμερα είναι ταπεινοί Ποιμένες αιχμαλωτισμένοι σε εχθρικό Κράτος: ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος και ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος”.

- Οραματίστηκε η γενιά μας μια Θεσσαλονίκη Μιλάνο της Ελλάδος και Πρωτεύουσα των Βαλκανίων. Τι δεν πήγε καλά και αυτά έμειναν όνειρο απατηλό;

“Η Θεσσαλονίκη έχασε τον βηματισμό της και τον προσανατολισμό της, όταν της ανοίχτηκε ένα ιδανικό ιστορικό πεδίο μοναδικών ευκαιριών, επειδή δεν είχε μια αυτοψυή, συνεκτική και αυτάρκη ηγεσία χωρίς φοβία. Ηγεσία, εννοείται, σε όλα τα επίπεδα: κοινωνία, οικονομία, πολιτισμός, τεχνολογία, παιδεία, δημοσιογραφία, αυτοδιοίκηση, πολιτική. Γιατί δεν είχε; Επειδή: α. Το πολιτικό σύστημα αναπαράγει στο πεδίο εξουσίας τον εαυτό του και τοπικά μάλιστα στον κατά τον

δυνατόν μικρότερο αριθμητή, ενώ παράγει εξάρτηση από το Κέντρο-την Αθήνα. Σημαντικοί π.χ. Θεσσαλονικείς υπουργοί νιώθουν υποχρεωμένοι να δίνουν αναφορά, στην πραγματικότητα γην και ύδωρ στην Αθήνα, για να γίνουν και να μείνουν υπουργοί. Η Θεσσαλονίκη δεν είναι ο σκοπός τους ούτε ο προορισμός τους: είναι η Αθήνα. Η Θεσσαλονίκη είναι απλώς ο νεροκουβαλητής τους.

β. Οι πραγματικοί γηγενείς Σαλονικιοί είναι μειοψηφία στη Θεσσαλονίκη. Πλειοψηφούν σε όλα τα επίπεδα οι επήλυδες, κατά κανόνα χωρικοί δεύτερης το πολύ γενιάς. Γι’αυτό αυθαιρετούν, ασχημονούν και κατά κανόνα κρατούν τον πρώτο λόγο σε μια πόλη που δεν αγαπούν ακόμη, σε θέματα που κραυγαλέα αγνοούν και σε δημόσιο βήμα του αλαλούμ. Δε βλέπετε π.χ. ότι πετούν τα σκουπίδια στον φωταγωγό της πολυκατοικίας όπου οι ίδιοι ζουν; Πού είναι το Πανεπιστήμιο; Παράγει πελατεία του νεο καφέ στην παραλία, στα πεζοδρόμια και σε κάθε υλατεία.

γ. Χάθηκαν ανεπιστρεπτή οι ισχυρές εφημερίδες της Θεσσαλονίκης που νοιάζονταν για την πόλη και τη γνώριζαν καλά, δημιουργούσαν κοινή γνώμη και επηρεάζαν τις κεντρικές αποφάσεις που πάντοτε λαμβάνονται στην Αθήνα.

δ. Για όλα αυτά δε μας φταίει η Αθήνα, φυσικά. Φταίνε όλοι όσοι, αναρίθμητοι, έγιναν εθελοντές δουλοπάροικοι της και αφισκοκλλητές του συστήματός της. Πρέπει, ωστόσο, να υπογραμμισθεί με έμφαση ότι χωροταξικά, πληθυσμακά, πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά, δημοσιογραφικά και τάχα μου δήθεν πολιτιστικά η Ελλάδα οργανώθηκε έτσι ώστε να ταυτίζεται με την Αθήνα και να την πληρώνει.

Κυκλοφόρησα προ καιρού μια μικρή μονογραφία με τίτλο «Αθήνα, το Χταπόδι». Δημοσιεύει ανατριχιαστικά επίσημα στοιχεία, από αθηναϊκές αποκλειστικάηγές, που πιστοποιούν ότι η πρωτεύουσα της Ελλάδας μετασχηματίστηκε σε ένα γιγαντιαίο αδηφάγο χταπόδι που άρπαξε στα πλοκάμια του την Ελλάδα και τη βυζαίνει”.

- Άνθρωπος της δημοσιογραφίας, του έντυπου τύπου, που διαμορφώνετε την κοινή γνώμη υπεύθυνα και με σοβαρότητα και εντιμότητα, πώς σχολιάζετε την εισβολή της ελληνικής τηλεόρασης στη σημερινή ελληνική κοινωνία;

“Είμαι εξ αυτών που αγωνισθήκαμε στα οδοφράγματα

και στα ποινικά δικαστήρια, για να λειτουργήσει η Δημοτική Τηλεόραση Θεσσαλονίκης, να απαλλαγεί ο τόπος από την κρατική και να επικρατήσει αυτή που ονομάσαμε τότε ελεύθερη τηλεόραση.

Μόλις, όμως, λειτούργησαν οι πρώτοι ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί, χάλκευσαν δεσμά και μετέτρεψαν σε δεσμώτη τους, με μεταξωτά βρόχια, τον Έλληνα πολίτη. Γιατί; Επειδή λειτούργησε αμέσως το αλάνθαστο πελατειακό σύστημα. Μια αδίστακτη Ολιγαρχία συγκέντρωσε στα χέρια της τους ισχυρότερους τηλεοπτικούς σταθμούς και όλες σχεδόν τις μεγάλες πανελλαδικές εφημερίδες. Αντίστρεψε τους όρους του πελατειακού συστήματος και έκανε πελάτες της Ολιγαρχίας τους πολιτικούς στους οποίους πούλησε και πουλάει «προστασία». Τους έδωσε βήμα, εικόνα, προπαγάνδα, ψηφοφόρους και σε αντάλλαγμα οι πολιτικοί της έδωσαν το «ψητό»: τεράστια δάνεια, μεγάλα δημόσια έργα, κρατικές προμήθειες, ανείσπρακτα χρέη στα ασφαλιστικά ταμεία και μετοχές στην εξουσία. Έτσι, από κοινού συμφέροντος ορμώμενοι, Ολιγάρχες και πολιτικοί κρατούν εγκλωβισμένο τον ελληνικό λαό σε μια εικονική πραγματικότητα. Επιπλέον αποβλακώνουν και αφελληνίζουν τα Ελληνόπουλα. Νιρέπομαι και οργίζομαι”.

- Πώς βλέπετε την ελληνική νεολαία; Έχουμε ευθύνες εμείς οι παλαιοί για ό,τι δεν κάναμε γι’ αυτούς;

“Παρ’ όλα αυτά η ελληνική νεολαία κρατά γερά. Σε πολλά είναι πολύ καλύτερη από τα δικά μας νιάτα. Μη δίνετε σημασία στα σκουλαρίκια, την κουρελαρία, τα τατουάζ. «Τους πάω» κι έτσι όπως έλεγε ο μακαριστός Χριστόδουλος. Πότε άλλοτε είδατε τόσες χιλιάδες νέους να κλαίνε στην κηδεία ενός Αρχιεπισκόπου; Τους μαζεύω συχνά πάνω στο Νυμφαίο, πάνω και τους μιλάω στα συνοικιακά σχολεία τους, όπως π.χ. στην Πολίχνη. Στην αρχή κάνουν τον χαβαλέ τους. Μόλις, όμως, νιώσουν πως είμαι ένας απ’ αυτούς με άσπρα μαλλιά, τους παίρνω τα γκέμια και, μετά, την καρδιά. Μιλάμε για Ελλάδα και κλαίνε τα φρικιά. Φυσικά, η ευθύνη μας είναι μεγάλη. Τι παιδεία, τι κοινωνία, ποια οικογένεια και ποιο παράδειγμα τους δώσαμε εμείς; Τι Κράτος και ποια πολιτική; Τι όραμα και ποιο μέλλον; Κανονικά θα έπρεπε να μας κάφουν ζωντανούς”.

- Ποια πρόσωπα της ελληνικής ιστορίας έχετε πρό-

τυπά σας;

“Ο Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής, ο Ίων Δραγούμης και ο Ιωάννης Καποδίστριας. Ήταν αφιερωμένοι στο Έθνος, πρωτοπόροι και ονειροπόλοι, αγωνιστές και πραγματοποιοί. Έκαναν θαύματα και οι τρεις. Οι δύο δολοφονήθηκαν από Έλληνες και ο άλλος αυτοεξορίστηκε έντεκα πικρά χρόνια. Μένουν, όμως, ζωντανοί”.

- Άνθρωπος των γραμμάτων, συγγραφέας με πλούσιο έργο. Τι βιβλία διαβάζετε και ποια είναι τα βιβλία που σας έχουν επηρεάσει τη σκέψη και τη φιλοσοφία σας;

“Παιδί με επηρέασε φιλοσοφικά ο μυσταγωγικός Φιότιορ Ντιστογογιέφσκι και εθνικά ο Ίων Δραγούμης. Με μάγεψε η Πηνελόπη Δέλτα και ο Νίκος Καζαντζάκης. Μετά, Καβάφης, Σολωμός, Βάρναλης και Ελύτης. Στη γλώσσα ο κυρ Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης. Στον στοχασμό οι αρχαίοι Έλληνες τραγικοί και ο Κων. Τσότσος. Στο θέατρο ο Κάρολος Κουν. Στη ζωγραφιά ο Νίκος Εγγονόπουλος και ο Παρθένης. Μου στερέωσαν ένα ενιαίο Σύμπαν. Τους σκέφτομαι συχνά, τους μιλώ και τους ευγνωμονώ κάτω από τον έναστρο ουρανό.

Ακολούθησαν πολλές δεκάδες πολύ σημαντικοί-ολόκληρες βιβλιοθήκες για. Δεν μπορώ ούτε επιτρέπεται να ξεχωρίσω κάποιους από τους δεκάδες μεγάλους Ευρωπαίους. Τον Άγγλο στη φιλοσοφία της Ιστορίας. Τον Κουν.

Εδώ και είκοσι χρόνια μελετώ την Ιστορία απευθείας από τις πηγές της. Τη σαγήνη της μου έδωσε ο Ηρόδοτος και τη φιλοσοφία της σε πλανητικό σχεδόν επίπεδο ο Αρνολντ Τόννμπε. Ο ανυπέβλητος Θουκυδίδης μου άνοιξε τους κώδικές της που επιτρέπουν την ανάλυσή της, ακόμη και την πρόβλεψή της”.

- Μια ευχή για το 2011.

“Εύχομαι και προσεύχομαι να ξαναβρεί τον εαυτό του ο Έλληνας. Είναι απρόβλεπτος, εφευρετικός και αυτοθυσιαστικός. Πού θα πάει; Θα θυμώσει και θα πεισιμώσει. Θα επανέλθει στον εαυτό του. Και τότε είμαι βέβαιος πως θα υπερβεί τη δεινή τούτη κρίση και θα βρεθεί ξανά στην κορυφή. Έτσι, απλά. Αέε-ραααα!»!

Φωτογραφικά στιγμιότυπα από τη ζωή του Νίκου Μέρτζου

Στο μάρμαρο του "Ελληνικού Βορρά", 1968 με την Τέσα Λεβαντή και τον αρχιμάστορα Σ. Μαρμαρά.

Στρατιωτική Λέσχη 1957. Ο Πρόεδρος Ν. Ι. Μέρτζος με το Δ.Σ. της Επιμορφωτικής Φοιτητικής Ενώσεως.

Από τη βράβευση του Νίκου Μέρτζου και της Τέσας Λεβαντή από την "Ελληνοαμερικανική Φιλία" στη Θεσσαλονίκη το 1986.

1961. Κέλλη Φλώρινας με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή

Ο Λάκης Ιωαννίδης με τον φίλο δημοσιογράφο Νίκο Μέρτζο στο Παρίσι το 1970, μπροστά στο Πάνθεον.

Θεσσαλονίκη 1982 με τον Ευ. Αβέρωφ, Πρόεδρο της Ν.Δ. Αριστερά ο Αλέκος Γ. Καραμανλής, πατέρας του τέως Πρωθυπουργού.

Λευκωσία 1970 με τον Πρόεδρο Αρχιεπίσκοπο Μακάριο.

1981 Αμύνταιο. Με τον Πρωθυπουργό Γεώργιο Ι. Ράλλη. Διακρίνονται οι υπουργοί Στέφανος Μάνος και Νικ. Μάρτης.

2002 Νυμφαίο. Υποδεχόμενος τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλο.

Θεσσαλονίκη, με τον Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας Αναστάσιο.

1990-1993 Σύμβουλος του Πρωθυπουργού Κων. Μητσοτάκη στα εθνικά θέματα Μακεδονίας-Θράκης.

Θεσσαλονίκη, κεντρικός ομιλητής στα αποκαλυπτήρια του ανδριάντα του Παύλου Μελά.

Θεσσαλονίκη, ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας Γ. Βασιλείου τον τιμά για τους αγώνες του στο Κυπριακό.

1978 Τέτοβο. Με τον Μάρκο Βαφειάδη που παραχωρεί την πρώτη του συνέντευξη μετά 30 χρόνια σιωπής.

Πανεπιστήμιο 1956, στο βήμα για τον Κυπριακό αγώνα.

Νυμφαίο Χριστούγεννα 2006, υποδέχεται στο αρχοντικό του τον Πρωθυπουργό Κώστα Αλ. Καραμανλή.

Φανάρι 1972 με τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηνάγορα.

Νυμφαίο 2000. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωστής Στεφανόπουλος στο αρχοντικό του.

Θεσσαλονίκη 1964. Με τον Πρωθυπουργό Γεώργιο Α. Παπανδρέου (δεξιά ο υφυπουργός Κώστας Ταλιαδούρος).

Νυμφαίο 1982, στο αρχοντικό του με τον Αντώνη Σαμαρά.

2011. Κοπή βασιλόπιτας της Ε.Μ.Σ. Διακρίνονται: ο Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Άνθιμος, ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης, ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας Παναγιώτης Ψωμάδης και ο Αντιπεριφερειάρχης Απόστολος Τζιτζικώστας.

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών ιδρύθηκε το Σάββατο 29 Απριλίου 1939. Ιδρυτές της ήταν 34 επιφανείς Θεσσαλονικείς, καθηγητές, διανοούμενοι, επιστήμονες και επιχειρηματίες, που συνήλθαν στη νεοσύστατη τότε Δημοτική Βιβλιοθήκη υπό την προεδρία του καθηγητού Αντωνίου Σιγάλα. Πρόκειται για emblematicές προσωπικότητες που, με το έργο τους, σφράγισαν την επιστήμη, τα ελληνικά γράμματα, το νεαρό τότε Πανεπιστήμιο και την κοινωνία. Πρώτος Πρόεδρος εξελέγη, τιμής ένεκεν, ο Δήμαρχος Κωνσταντίνος Μερκουρίου, αλλά την Εταιρεία εκίνησαν τα άλλα οκτώ μέλη του Δ.Σ. υπό τον Αντ. Σιγάλα.

Όσον αφορά στον σκοπό, το άρθρο δύο του Καταστατικού, που παραμένει αναλλοίωτο επί 71 χρόνια, γράφει:

Σκοπός της Εταιρείας είναι η έρευνα επί παντός θέματος αφορώντος εις τον Μακεδονικόν Λαόν και την Μακεδονικήν Χώραν.

Από την 4η Αυγούστου 1936 στην Ελλάδα επικρατούσε δικτατορία υπό τον Ιωάννη Μεταξά και η χώρα προετοιμαζόταν για τον επερχόμενο πόλεμο. Λίγες εβδομάδες νωρίτερα, η Ιταλία είχε ενσωματώσει την Αλβανία με προφανή αιχμή τη Θεσσαλονίκη. Την ελληνική Μακεδονία διεκδικούσαν τόσο η Βουλγαρία όσο και η Γιουγκοσλαβία, ενώ η Γ' Κομμουνιστική Διεθνής, στην οποία πειθαρχούσαν τυφλά τα παραρτήματά της Κ. Κ. στα Βαλκάνια, επεδίωκε μια αυτόνομη Μακεδονία και, χωριστά, Θράκη ως ομόσπονδες «Δημοκρατίες» μιας Βαλκανικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας. Οι Μακεδόνες, λοιπόν, τελούσαν σε άγρυπνο συναγερμό και αυτόν εξέφρασε, οργάνωσε και πραγμάτωσε η Εταιρεία. Εξακολουθούμε να τελούμε σε συναγερμό.

Μεγάλοι σταθμοί

Μια ολοκληρωμένη απάντηση προϋποθέτει ολόκληρο τόμο. Σταθμοί υπήρξαν οι εκχωρήσεις των κεντρικών οικοπέδων, οι θεμελιώσεις και τα εγκαίνια των κτιρίων. Το πενταώροφο κτίριο διοικήσεως θεμελίωσε την Τρίτη 8 Φεβρουαρίου 1949 ο Βασιλεύς Παύλος, ο οποίος το εγκαινίασε στις 18 Νοεμβρίου 1951 και την επόμενη ημέρα θεμελίωσε το κτίριο του θεάτρου. Το μεγαλοπρεπές και τεράστιο κτίριο του θεάτρου εγκαινίασε, ανήμερα του Αγίου Δημητρίου, στις 26 Ο-

κτωβρίου 1962 ο Μακεδών Πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής παρουσία των Βασιλέων. Εν τω μεταξύ η Εταιρεία ιδρύει στους κόλπους της το Ίδρυμα Μελετών της Χερσονήσου του Αίμου το 1951, το Κέντρο Απόδημων Μακεδόνων το 1966, το Πνευματικό Κέντρο Μακεδόνων Σπουδαστών το 1967, την Πινακοθήκη το 1975, το Ηλεκτρονικό Ερευνητικό Δίκτυο «Ιωάννης Μανδύλας» το 2006 και το Ίδρυμα Αλεξάνδρου και Θεούλας Καρούτα το 2009 - με κεφάλαιο 5 εκατομμυρίων ευρώ. Μεταφέρει, από τη Βιέννη στην Καστοριά με πομπές διά μέσον της Μακεδονίας, τα οστά του ηρωικού Μητροπολίτη Γερμανού Καραβαγγέλη την Κυριακή 14 Ιουνίου 1959 και, για πρώτη φορά, τοποθετεί προτομές Μακεδονομάχων στη Θεσσαλονίκη και τη Μακεδονία. Σ' αυτό -και όχι μόνο- το εντυπωσιακό έργο της, την Εταιρεία, συνδράμουν αποφασιστικά όλοι οι Μακεδόνες, και με εράνους, Μονές του Αγίου Όρους, μακεδονικοί Δήμοι, τα Επιμηλιτήρια της Θεσσαλονίκης, δεκάδες μεγάλοι και ασθενέστεροι ευεργέτες, Τράπεζες, Οργανισμοί, Ίδρυματα, σύλλογοι, η Ισραηλιτική Κοινότητα και η Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας. Επίσης δύο Βασιλείς, ένας Αντιβασιλέας Αρχιεπίσκοπος, επτά επιφανείς κοινοβουλευτικοί Πρωθυπουργοί και δεκάδες Υπουργοί.

Στοχευμένες μελέτες-εκδόσεις

Η Εταιρεία είναι μη κερδοσκοπικό σωματείο και Μη Κυβερνητική Οργάνωση. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και των Επιτροπών εργάζονται αψιλοκερδώς. Μέχρι το 2006 είχε επιτελέσει λαμπρό έργο σε όλα τα επιστημονικά, κοινωνικά και εθνικά επίπεδα με στόχο πάντα την υπεράσπιση και ανάδειξη της Μακεδονίας. Κυκλοφόρησε 285 μελέτες, πολλές emblematicές που αποτελούν ακόμη σημεία αναφοράς. Ως αλληλοδιάδοχοι Πρόεδροι της την καθοδήγησαν οι λαμπροί καθηγητές Αντώνιος Σιγάλας, Στίλπων Κυριακίδης, Χαράλαμπος Φραγκίστας, Νικόλαος Ανδριώτης και Κωνσταντίνος Βαβούσκος.

Από τις 2 Απριλίου 2006 η Εταιρεία ανέλαβε την αποστολή να τεκμηριώσει επιστημονικά, με διαδοχικές αλληλοσυμπληρούμενες μελέτες της, τη διδαχή της Ιστορίας ότι το Μακεδονικό Ζήτημα είναι ανέκαθεν πολιτικό ζήτημα. Το δημιούργησαν και το χρησιμοποίησαν -ακόμη το χρησιμοποιούν- Μεγάλες Δυ-

νάμεις, για να ελέγξουν τον κρίσιμο γεωπολιτικό χώρο της Μακεδονίας και την ταυτότητα των Μακεδόνων.

Η αδιάβλητη τεκμηρίωση, όμως, προϋποθέτει βαθιά γνώση, πολύμοχθη έρευνα ελληνικών και ιδίως ξένων αρχείων, εξειδίκευση των ερευνητών, συλλογική επιστημονική εργασία και άγρυπνο συντονισμό. Προϋποθέτει, επίσης, ισχυρό δίκτυο ηλεκτρονικών υπολογιστών, στενές σχέσεις εμπιστοσύνης με το εξωτερικό και ασφαλώς σημαντικές δαπάνες. Τα εξασφάλισαμε όλα -και- με την πολύτιμη αρωγή πολλών γενναιόδωρων χορηγών πατριωτών που όσο καλύτερο αποτέλεσμα βλέπουν τόσο περισσότερο αυξάνονται και αυξάνουν το ύψος των χορηγιών τους.

Προς την κατεύθυνση αυτή, λοιπόν, συγκροτήσαμε ad hoc χωριστές για κάθε αντικείμενο ομάδες ειδικών επιστημόνων και σε καθεμιά από αυτές αναθέσαμε από μια συγκεκριμένη μελέτη με συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα και προϋπολογισμό.

Τα επιστημονικά προγράμματά μας κινούνται ταυτόχρονα και σε άλλους άξονες, που είναι ομόκεντροι, όμως, ως εξής:

Α. Η ολόπλευρη ανάπτυξη, η πνευματική άνθιση και η κοινωνική συνοχή της ακριτικής Μακεδονίας με σύγχρονες μεθόδους.

Β. Η τεκμηριωμένη κωδικοποίηση της προσφοράς των γηγενών Μακεδόνων, ιδιαίτερα των σλαβοφώνων, στο Έθνος.

Γ. Η τεκμηριωμένη κωδικοποίηση της προσφοράς των Προσφύγων στη Μακεδονία

Δ. Η αποκάλυψη της πραγματικής -και όχι της εικαζόμενης- καταστάσεως που επικρατούσε στη Μακεδονία κατά τους πρώτους αιώνες της οθωμανικής κυριαρχίας.

Κωδικοποίηση του πληθυσμού, των επαγγελματιών, των θρησκευμάτων, των φόρων ακόμη και ονομάτων σε όλους ανεξαίρετως τους τότε οικισμούς.

Ε. Η ταυτότητα της Θεσσαλονίκης από το 1430 μέχρι το 1930, καθώς επίσης οι Δήμαρχοι και οι κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες στη Θεσσαλονίκη του Μεσοπολέμου.

ΣΤ. Η έγκυρη ενημέρωση του ελληνισμού και της κοινής γνώμης στο εξωτερικό, της επιστημονικής, πολιτικής και διπλωματικής κοινότητας -ελληνικής και διεθνούς.

Όλες οι μελέτες μας διαχέονται και προσφέρονται δωρεάν στο διαδίκτυο, όπου επίσης έχουν αναρτηθεί τα σπουδαιότερα έργα Ελλήνων και ιδίως ξένων περιηγητών για τη Μακεδονία από την αρχαιότητα μέχρι και τις αρχές του 20ού αιώνα. Η ιστοσελίδα μας

δέχεται 12 περίπου χιλιάδες επισκέψεις από την Ελλάδα και δεκάδες χώρες. Καθημερινές επισκέψεις προέρχονται από Κίνα, Ηνωμένες Πολιτείες, Καναδά, Βέλγιο, Σουηδία, Μεγάλη Βρετανία, Γερμανία, Ελβετία, Ιταλία, Ισπανία, Πολωνία, Ουγγαρία, Βουλγαρία, Κύπρο και Σκόπια.

Τα βιβλία μας κυκλοφορούν πανελλαδικά από τους μεγαλύτερους εκδοτικούς οίκους της χώρας, οι οποίοι δεν αμείβονται για τη δαπανηρή εκτύπωση αλλά, σε αντάλλαγμα της ύλης κάθε βιβλίου, μας παραδίδουν δωρεάν τα μισά αντίτυπα.

Φυσικά, η δράση μας δεν εξαντλείται διόλου στα επιστημονικά προγράμματα. Η Εταιρεία οργάνει τη Βόρειο Ελλάδα από τον Έβρο έως τον Γράμμο με διαλέξεις, εκθέσεις και άλλες εκδηλώσεις. Ενεργεί στην Αθήνα. Παραδίδει μαθήματα σε σχολές επιτελών των Ενόπλων Δυνάμεων και της Ελληνικής Αστυνομίας. Συνεργάζεται στενά με Δήμους, Νομαρχίες, Ανώτατα Ιδρύματα και Ιερές Μητροπόλεις. Οργανώνει, φυσικά, στην έδρα της διαλέξεις, ημερίδες, επιστημονικά συνέδρια, διεθνείς ενημερωτικές συναντήσεις κ.ά.

Η επιστημονική τεκμηρίωση έχει αφετηρία το Ιστορικό Αρχείο μας, αλλά δεν περιορίζεται. Συνεργάζεται οργανικά με τα Κρατικά Αρχεία Βουλγαρίας, τα Γιουγκοσλαβικά Αρχεία του Υπουργείου Εξωτερικών της Σερβίας, τα Οθωμανικά Αρχεία του Πρωθυπουργού της Τουρκίας και πολλά ελληνικά Αρχεία. Αλλά όχι μόνο. Για παράδειγμα ολοκληρώθηκε και σύντομα κυκλοφορεί μελέτη μας για την Ιστορία της Νάουσας τεκμηριωμένη στο Αρχείο της Ιεράς Μητροπόλεως. Αυτό σημαίνει πολλά ταξίδια πολλών ερευνητών μας για επί τόπου έρευνα.

Είμαστε υπερήφανοι που οι εκδόσεις μας έχουν μεγάλη απήχηση διότι είναι πρωτότυπες και αποκάλυπτουν άγνωστες πηγές πληροφοριών, συχνά απόρρητες. Επισχύουν τη διπλωματία και την εθνική πολιτική της Πατρίδας μας. Επιτελούμε το χρέος μας. Επί παραδείγματι, τον Απρίλιο 2009 η μελέτη μας "Το Μακεδονικό και η Βουλγαρία, Απόρρητα βουλγαρικά έγγραφα 1950-1967", που παρουσιάσαμε σε κοινή έκδοση με τα Κρατικά Αρχεία Βουλγαρίας, έκανε πάταγο στο διαδίκτυο και προκάλεσε ψυχολογικό σοκ στα Σκόπια που την ονόμασαν... «ελληνοβουλγαρική συνωμοσία» χωρίς να τη διαβάσουν. Την κοινή έκδοσή μας με το Υπουργείο Εξωτερικών της Σερβίας "Το Μακεδονικό και η Γιουγκοσλαβία, Απόρρητα γιουγκοσλαβικά έγγραφα 1950-1967" παρουσίασε στην έδρα μας ο πρώτος γηγενής Μακεδών Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων τον περασμένο Δεκέμβριο.

Η εξαμηνιαία περιοδική έκδοσή μας “Ελληνικά” θεωρείται ένα από τα καλύτερα παγκοσμίως περιοδικά του είδους. Εξαιρετικής σημασίας μελέτες για τη Μακεδονία παρουσιάζουν επίσης κορυφαίοι αλλά και νέοι επιστήμονες στο ετήσιο περιοδικό μας “Μακεδονικά”. Ορισμένες εκδόσεις μας κυκλοφορούν και στην αγγλική γλώσσα. Αλλά δεν είμαστε και Κροίσοι να τις μεταφράζουμε όλες -παρ’ ότι πρέπει.

Βιβλιοθήκη

Η Βιβλιοθήκη μας αναφέρεται στη Μακεδονία, διαθέτει περισσότερους από 70.000 τόμους και ίσως είναι μια από τις δύο σημαντικότερες στο είδος της. Φυλάσσει δεκάδες σπάνια παλαιύτητα ελληνικά και ξένα βιβλία, τη βιβλιοθήκη της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας και, σε πολυετή φιλοξενία, τη βιβλιοθήκη της Ελληνικής Εταιρείας Σλαβικών Μελετών. Δέχεται καθημερινά πολλούς επισκέπτες ερευνητές και ενισχύεται συνεχώς. Χρειάζεται ένα σύγχρονο ηλεκτρονικό πρόγραμμα και δίκτυο, επειδή το υφιστάμενο πάλωσε μια, αλλά είναι μεγάλη η δαπάνη. Ο Θεός είναι μεγάλος και οι Μακεδόνες γενναίοι.

Πινακοθήκη

Από το 1975 έως το 1986 η Πινακοθήκη λειτουργήσε παρουσιάζοντας σπουδαία έργα από τη συλλογή του Μορφωτικού Ιδρύματος της Εθνικής Τραπέζης. Μετά το 1986 παρουσιάζει, σε εναλλασσόμενες εκθέσεις, ανά 180 έργα ζωγραφικής, χαρακτικής και γλυπτικής από τα 750 έργα της δικής της πλέον συλλογής. Η συλλογή μας σχηματίσθηκε με δωρεές Μακεδόνων καλλιτεχνών και λιγότερο με αγορές. Το 2008 μας δωρήθηκε ολόκληρη η συλλογή του Ξανθιώτη ζωγράφου Χρίστου Παυλίδη. Τα έργα του θα παρουσιάσουμε εφέτος σε ειδική έκθεση εις μνήμην του. Έργα τους παρουσίασαν κατά καιρούς οι Πάνος Παπάνος, Νίκος Σαχίνης, Σωτήρης Ζερβόπουλος, Απόστολος Κελεσόπουλος κ.ά., καθώς και ο Σύλλογος Καλλιτεχνών Εικαστικών Τεχνών Βορείου Ελλάδος. Παρουσιάσθηκαν επίσης ιστορικές εκθέσεις, που επισκέφθηκαν πολλά σχολεία, όπως “Η Μάχη των Οχυρών”, “Η Θεσσαλονίκη στα χαρακτηριστικά”, “Πρόσωπα και Όπλα του Αγώνα 1821” κ.ά. Συνεργάζεται κάθε χρόνο με τον Δήμο Θεσσαλονίκης στα Δημήτρια.

Οικονομικά

Τα στενά λειτουργικά έξοδα καλύπτονται από τα μισθώματα των κτιρίων μας, των κληροδοτημάτων μας, τις πωλήσεις των βιβλίων μας και τις ετήσιες συνδρομές των μελών μας. Τα έξοδα των μελετών, εκδόσεων, εκθέσεων, μεγάλων εκδηλώσεων και υψηλών επενδύσεων σε κτίρια και δίκτυα καλύπτουν πατριώτες χορηγοί, στη μεγάλη πλειοψηφία τους Μακεδόνες, κοινωφελή ιδρύματα. Από το 2010, όμως, αντιμετωπίζουμε σοβαρό οικονομικό πρόβλημα, επειδή α) φορολογούνται με 20% τα μισθώματά μας που καλύπτουν το 80% των ετήσιων τακτικών εσόδων μας, β) ορισμένα ακίνητά μας παραμένουν επί μήνες κενά, ενώ όλοι οι μισθωτές μας ζητούν έκπτωση ενοικίων και γ) οι πωλήσεις στα βιβλιοπωλεία έπεσαν κατά 60% και οι εκδότες, λόγω και των άλλων μεγάλων οικονομικών προβλημάτων τους, διστάζουν να εκδώσουν μελέτες μας με το από το 2006 σύστημα αντιπαροχής: τα μισά αντίτυπα δωρεάν στην Εταιρεία έναντι της ύλης του βιβλίου που η Εταιρεία προσφέρει δωρεάν στον εκδότη. Ευτυχώς δεν απειλούμεθα ακόμη, αλλά ιεραρχούμε πολύ ανοσιγρότερα τη δράση μας.

Εκδηλώσεις 2006-2010

Από τον Απρίλιο 2006 μέχρι το 2010:

- Λειτουργήσαν 9 εκθέσεις στην Πινακοθήκη και άλλες 9 σε Καλαμαριά, Νέο Ρύσιο, Αλεξανδρούπολη, Σέρρες, Φλώρινα, Καστοριά, Πτολεμαΐδα και Νέα Ιωνία. Οργανώθηκαν 57 διαλέξεις και 3 επιστημονικές ημερίδες στην Εταιρεία και εκτός Θεσσαλονίκης σε δεκάδες άλλες πόλεις: Φέρες, Αλεξανδρούπολη, Κομοτηνή, Σέρρες, Καβάλα, Γιαννιτσά, Λαγκαδά, Πέντε Βρύσες, Κρύα Βρύση, Έδεσσα, Βέροια, Φλώρινα, Κοζάνη, Καστοριά, Πτολεμαΐδα, Λάρισα, Βόλο, Λαμία και Αθήνα. Επίσης στο Τορόντο και στο Χάμιλτον του Καναδά και στο Βουκουρέστι της Ρουμανίας.
- Σε 996 βιβλιοθήκες, συλλόγους, Δήμους, Κοινότητες, σχολεία, Πανεπιστήμια, Ιερές Μητροπόλεις δωρήθηκαν 18.263 αντίτυπα εκδόσεών μας
- Στο Τμήμα Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Βουκουρεστίου δωρήσαμε εφέτος 700 τόμους με όλα τα έργα της Ελληνικής Γραμματείας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, μελέτες μας για τη Μακεδονία και πλήρες ηλεκτρονικό οπτικο-ακουστικό σύστημα διδασκαλίας. Τη δαπάνη κάλυψε εταίρος μας που επιθυμεί να τηρήσει την ανωνυμία.

- Διανεμήθηκαν δωρεάν, κυρίως στην ακριτική Μακεδονία και σε σχολεία, περισσότερα από 18.000 αντίτυπα των ενημερωτικών εκδόσεων “Μακεδονία, η γεωστρατηγική”, “Οι Όμηροι των Σκοπίων”, “Ζει και βασιλεύει”, “Η Φλώρινα στον 21ο αιώνα και “Αθήνα, το χιασόδι”, καθώς επίσης χιλιάδες ενημερωτικά έντυπα για τη Μακεδονία στην αγγλική γλώσσα. Δωρεάν αποδέκτες όλων αυτών και επίσης όλων των εκδόσεων με τις περισσότερες διαλέξεις της Εταιρείας ήταν τα 930 μέλη της.
- Κυκλοφόρησαν 47 εκδόσεις και 11 επανεκδόσεις μελετών μας.
- Χορηγήθηκαν σε νέους επιστήμονες στο Ερευνητικό μας Ηλεκτρονικό Κέντρο Ιωάννης Μανδύλας 64 ετήσιες υποτροφίες.

Προσωπικό

Οι μόνιμοι υπάλληλοι ανέρχονται σε 14. Καλύπτουν γραμματεία, επιμέλεια εκδόσεων, διαδίκτυο, λογιστήριο, βιβλιοθήκη, πινακοθήκη, βιβλιοπωλείο και καθαριότητα. Εργάζονται αμισθί 25 επιστήμονες κ.α. Υπάρχουν πολλοί ταπεινοί Μακεδόνες που μας αφιερώνουν μικρά ποσά, τόσα μπορούν, αλλά εκ του περισσέυματος της καρδιάς. Μας συγκινεί η αφοσίωση. Δεν υιήρξε περίπτωση που να σήκωσα το τηλέφωνο και να μην έλαβα αμέσως περισσότερα από όσα ζήτησα. Κατά κανόνα όμως προσέρχονται μόνοι τους, αυτόβουλοι, χωρίς να προσκληθούν. Μερικοί ισχυροί Μακεδόνες μάλιστα μου τηλεφωνούν και με ρωτούν μήπως είμαι κακωμένος μαζί τους και δεν τους ζήτησα ακόμη την βοήθειά τους. Τους απαντώ ότι τους κρατώ εφεδρεία. Και έτσι ηρεμούν.

Μας εμπνέουν όλοι αυτοί. Μας στηρίζει η ακλόνητη εμπιστοσύνη του μακεδονικού ελληνοισμού. Μας καθοδηγούν οι μεγάλοι προκάτοχοί μας. Είμαστε βαθύπλουτοι, λοιπόν. Και είμαστε καταχρεωμένοι στην Πατρίδα. Το χρέος προς το Γένος μας κινεί.

Η προσφορά της Αθήνας

Προσφέρει η Αθήνα όταν είναι ανάγκη. Δεν παρέλειψε ποτέ να ικανοποιήσει κάποιο αίτημά μας. Άλλωστε οι δαπάνες των ερευνών, μελετών και εκδόσεών μας καλύπτουν σε σημαντικό βαθμό ανάγκες και προτεραιότητες της ελληνικής διπλωματίας και πολιτικής. Σε καμιά περίπτωση, όμως, δεν προϋποθέτουν απαραίτητα την οικονομική βοήθεια της Αθήνας ούτε είναι παραγγελία της Αθήνας. Το ελληνικό κέντρο των αποστά-

σεων, όμως, γνωρίζει καλά και εκτιμά το έργο μας. Εμείς ουδέποτε ρωτήσαμε τι κάνει για μας η Πατρίδα αλλά τι κάνουμε εμείς για την Πατρίδα. Κι αυτό πολύ ενωρίτερα πριν το πει ο μακαρίτης Κέννεντυ.

Στα 71 χρόνια που πέρασαν από την ίδρυση της Ε.Μ.Σ. τα περί την Μακεδονία ζητήματα βελτιώθηκαν ή μας περιμένουν ακόμη δυσχερέστερες προσπάθειες;

Η Μακεδονία αναπτύχθηκε ραγδαία, μετά τις δομικές καταστροφές της πολεμικής περιόδου 1941-1949. Η κοινωνία της είναι συνεκτική και σθεναρή. Το ακριτικό πνεύμα εξακολουθεί να διέπει τους Μακεδόνες. Το Μακεδονικό Ζήτημα, όμως, που δεν έπαυσε ποτέ να διατηρείται, επανέκαμψε με σφοδρότητα σε διεθνές επίπεδο μετά την ανακήρυξη ανεξαρτήτου Κράτους με πρωτεύουσα τα Σκόπια και με την ψευδωνυμία «Μακεδονία». Στην πραγματικότητα το διαχειρίζονται οι Ηνωμένες Πολιτείες για γεωπολιτικούς λόγους και σ' αυτό εμπλέκονται ξένα ιδρύματα-προσωπεία των Αμερικανών- η Τουρκία, η Αλβανία, η Σερβία, η Βουλγαρία, πολιτικές ομάδες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρώπης καθώς επίσης και στην Ελλάδα διάφορα ιδεοληπτικά γκρουπούσκουλα -άλλα χαζοχαρούμενα κι άλλα μισθωμένα. Σε όλα αυτά τα πολύπλοκα πεδία ενεργεί κατά δύναμιν η Εταιρεία. Δεν υπηρετεί συναισθήματα. Υπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα και ταυτόχρονα την ιστορική αλήθεια.

Τα οράματα για το μέλλον

Μια ανοικτή εξωστρεφής και τολμηρή κοινωνία απελευθερωμένη από κάθε φοβία. Ο ελληνοισμός είναι πολιτισμός και, από την αυγή του μέχρι τον 20ό αιώνα, απεδείχθη ενεργητικός για όλους τους Λαούς. Η Παιδεία δεν προορίζεται για πτυχία και, μέσω αυτών, αεργία στο Δημόσιο. Είναι καλλιέργεια εσωτερική και κοινωνική, βάση για την οικονομική ανάπτυξη με τις πιο σύγχρονες και αποδοτικές μεθόδους.

Η εκ βάθρων ανασύνταξη του κρατικού μηχανισμού, οι βαθιές διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία και η ριζική αναδιάταξη του πολιτικού συστήματος. Δεν νοείται πολιτική χωρίς ηθική ούτε πολιτικός χωρίς αρετή. Τώρα, η κρίση μας χαρίζει τη μεγάλη ευκαιρία. «Πόλεμος γαρ πατήρ πάντων». Και τώρα όλοι οι Έλληνες βρισκόμαστε σε πόλεμο. Πανοσιραϊά, λοιπόν. Να ματώσουμε αλλά να προκόψουμε.